

Arrest

nr. 270 112 van 21 maart 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 22 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Dojan nabij Tropojë en bent u een Albanees staatsburger. In april 2014 vluchtte u voor het eerst weg uit Albanië naar aanleiding van uw problemen met uw echtgenoot, K. D. (...). U wou van hem scheiden omdat hij nog met een andere vrouw gehuwd bleek te zijn in Griekenland, doch hij weigerde. U ging naar Duitsland, waar u om internationale bescherming verzocht op 28 april 2014. Daar kreeg u begin 2015 een weigeringsbeslissing, waarop u terugkeerde naar Albanië. U verbleef daar bij de ouders van uw jeugdvriend Ir. H. (...) (O.V. (...)). U en uw kinderen werden echter belaagd door uw broer G. (...). U besloot te vluchten naar Kosovo op 20 maart 2015 en trok in bij Ir. H. (...), die daar ondergedoken leefde omdat hij in Albanië problemen had met de

autoriteiten. Jullie kregen een relatie en vertrokken op 13 februari 2016 samen uit Kosovo richting België, waar jullie een dag later aankwamen. Op 15 februari 2016 diende u hier uw eerste verzoek om internationale bescherming in op basis van uw problemen met uw eigen familie en uw ex-schoonfamilie. Uw partner haalde destijds aan te vrezen geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer, en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), die, naar zijn mening door tussenkomst van Sali Berisha, veroordeeld werden voor de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari. Het Commissariaat-generaal nam een weigeringsbeslissing op 4 oktober 2016. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwierp het door u aangetekende beroep in haar arrest van 17 januari 2017.

Na het ontvangen van deze weigeringsbeslissing vertrokken u en uw partner Ir. H. (...) naar Duitsland, waar jullie eveneens asiel aanvroegen. Zonder de verdere asielprocedure in Duitsland af te wachten, keerden u en uw partner terug naar België, waar jullie een volgend verzoek indienden op 21 maart 2017. In het kader van uw tweede verzoek verklaarde u dat er zich in België eveneens enkele incidenten voordeden. Zo werd u in het Open Centrum van Kapellen aangevallen door L. K. (...) (O.V. (...)) en haar zoon met een mes en een vork. U vermoedt dat zij gestuurd werd door uw ex-partner, daar L. (...) uit hetzelfde dorp als K. (...) afkomstig is. Na dit incident werden jullie overgeplaatst naar het Open Centrum van Sint-Truiden. Daar werd u echter lastiggevallen en bedreigd door een Albanees met Kosovaarse nationaliteit, genaamd B. S. (...). Ook kreeg uw partner toen u in België was in juni 2017 een dreigbericht via Facebook van een zekere D. K. (...) (Stoute Jongen). In het kader van uw tweede verzoek herhaalde u te vrezen dat uw broer G. (...), uw ex-echtgenoot of diens familie u, uw huidige partner of uw zoon zal vermoorden. Op 31 januari 2018 nam het CGVS de beslissing jullie tweede verzoek om internationale bescherming niet in overweging te nemen omdat u en uw partner geen nieuwe elementen hadden aangebracht in verband met zijn vrees om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. (...) en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), of in verband met jullie vrees voor uw familie en ex-schoonfamilie. U en uw partner tekenden op 28 februari 2018 beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS bij de RvV. In haar arrest van 18 juli 2018 bevestigde de RvV integraal de motivering van het CGVS.

Op 11 december 2018 dienden u en uw partner een derde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming haalde u aan dat u en uw partner naar Frankrijk trokken om de Franse autoriteiten om internationale bescherming te verzoeken. De Franse autoriteiten verwezen u en uw partner echter door naar België waarna jullie onmiddellijk terugkeerden. U haalde nogmaals uw problemen met uw familie en ex-schoonfamilie aan. Daarenboven stelde u eind april 2018 dreigings'en en te hebben ontvangen van E. Gj. (...). Ze dreigde ermee om uw dochters, die in Albanië verblijven, te (laten) vermoorden. E.'s (...) echtgenoot stuurde tevens een dreigbericht naar uw partner Ir. (...). Ook de problemen in verband met de moord op Ir.'s (...)broer werden opnieuw aangehaald in het kader van jullie derde verzoek. Op 10 mei 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal jullie derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk omdat u en uw partner geen nieuwe elementen hadden aangebracht in verband met zijn vrees om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. (...) en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. (...) en Is. (...), of in verband met jullie vrees voor uw familie en ex-schoonfamilie. Aangaande de bedreigingen die jullie ontvingen van E. Gj. (...) werd geoordeeld dat er geen indicaties waren om aan te nemen dat zij in opdracht van Sali Berisha of de Albanese autoriteiten zou handelen. Hoe dan ook werd geconcludeerd dat jullie zich bij eventuele problemen bij terugkeer dienden te wenden tot de Albanese beschermingsmodaliteiten. U en uw partner tekenden op 22 mei 2019 beroep aan tegen deze beslissing van het CGVS bij de RvV. In haar arrest van 12 december 2019 bevestigde de RvV integraal de motivering van het CGVS.

Op 9 november 2020 diende u een vierde verzoek om internationale bescherming in. In het kader van onderhavig verzoek verklaarde u dat u op 31 mei 2019 werd aangevallen door J. Gj. (...) en zijn schoonbroer A. P. (...), de echtgenoot van E. Gj. (...). Ze vielen u en uw partner Ir. (...) aan en sloegen jullie met ijzeren staven. Ze zijn op basis van dit incident veroordeeld door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen wegens opzettelijke slagen en verwondingen met voorbedachten rade. Na een gevangenisstraf van 6 maanden werd A. P. (...) vrijgelaten en stuurde hij opnieuw dreigberichten naar Ir. (...). Uw partner Ir. (...) heeft inmiddels België verlaten uit schrik en leeft ondergedoken. Diezelfde dag als dat jullie aangevallen werden, kreeg de broer van Ir. (...), Iz. H. (...), die in de gevangenis zit in Albanië, een auto-ongeluk terwijl hij vervoerd werd door een politiewagen. U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat u, uw partner en uw kinderen vermoord zullen worden in opdracht van Sali Berisha of de Albanese autoriteiten.

Ter staving van uw relaas legt u de volgende documenten neer: de geboorteakte van uw zoon N. D. (...), uitgereikt op 22 april 2016 door de burgerlijke stand van de gemeente Brasschaat; de geboorteakte van uw zoon J. D. (...), uitgereikt op 9 april 2019 door de burgerlijke stand van de gemeente Turnhout; foto's van uzelf en uw partner Ir. (...) met jullie verwondingen aangebracht door J. Gj. (...) en A. P. (...);

de medische attesten van u en uw partner Ir. (...) d.d. 31 mei 2019 met daarin een overzicht van de door jullie opgelopen verwondingen, uitgereikt door het AZ Turnhout; een kopie van de verhoren van u en uw partner Ir. (...) aangaande de feiten op 31 mei 2019 bij de lokale politie van de regio Turnhout; een deel van het verzoekschrift ingediend door uw advocaat aangaande het incident op 31 mei 2019; en het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg in Antwerpen, afdeling Turnhout, d.d. 20 september 2019, waarbij A. P. (...) en J. Gj. (...) veroordeeld worden wegens het opzettelijk toebrengen van slagen en verwondingen met voorbedachten rade.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Betreffende de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoeken om internationale bescherming hebt uiteengezet, met name uw verklaringen dat Sali Berisha of de Albanese autoriteiten uw hele familie willen liquideren om uw schoonbroer Iz. H. (...) onder druk te zetten, tegen wie een rechtszaak loopt in Albanië in verband met de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari (verklaring volgend verzoek d.d. 11 maart 2021 vraag 19, 22), dient erop te worden gewezen dat het CGVS uw drie vorige verzoeken afgewezen heeft en dat de RvV naar aanleiding van de door u ingediende beroepen oordeelde dat er aan uw bewering dat u of uw partner Ir. (...) gevisieerd wordt door Sali Berisha of de Albanese autoriteiten geen enkel geloof gehecht kon worden. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

Ofschoon u zelf beweerde dat de aanval op u en uw partner door J. Gj. (...) en A. P. (...) op 31 mei 2019 gelieerd is aan de moordzaak waar uw schoonbroers Is. (...) en Iz. H. (...) in Albanië in verwickeld zijn (verklaring volgend verzoek d.d. 11 maart 2021 vraag 19), zijn er nog steeds geen concrete objectieve elementen die deze stelling onderschrijven, wel integendeel. Waar u beweerde dat de aanval op u en uw partner op dezelfde dag gebeurde als het auto-ongeval waarbij Iz. H. (...) in Albanië betrokken was (ibidem), blijkt echter uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, die werd toegevoegd aan uw dossier, dat het auto-ongeval in kwestie gebeurde in oktober 2019 en dus niet op 31 mei 2019. Er zijn dan ook geen indicaties dat deze twee losstaande gebeurtenissen aan elkaar gelinkt zijn. Betreffende de verklaring in de media van de advocaat van Iz. (...) dat het ongeval opgezet spel was en in werkelijkheid een aanval was op het leven van Iz. (...), en de bijkomende verklaring dat zowel Iz. (...) als zijn familie gevaar lopen (document 1 in de blauwe map van uw administratieve dossier), kan voorts worden opgemerkt dat dit slechts een verklaring van de advocaat is van uw schoonbroer en aldus bezwaarlijk als een objectieve bron beschouwd kan worden. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de precieze omstandigheden van het ongeval onderzocht worden door de Albanese autoriteiten. Hoe dan ook verklaarde u zelf dat A. P. (...) misschien bij de mensen van Sali Berisha hoort, waaruit kan afgeleid worden dat dit slechts een vermoeden van uwentwege betreft (verklaring volgend verzoek d.d. 11 maart 2021 vraag 22).

Aangaande de problemen met de familie Gj. (...) dient verder opgemerkt worden dat indien Ir. (...) werkelijk opnieuw bedreigingen kreeg van A. P. (...) sinds zijn vrijlating, het wenkbrouwen doet fronsen dat hij met deze bedreigingen niet naar de Belgische politie ging en dat Ir. (...) zelf geen volgend verzoek om internationale bescherming indiende, doch verkoos om onder te duiken (verklaring volgend

verzoek d.d. 11 maart 2021 vraag 19). Evenzeer is het merkwaardig dat jullie noch jullie advocaat de nieuwe feiten die zich voordeden op 31 mei 2019 op geen enkel moment kenbaar maakten tijdens jullie beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van jullie derde verzoek om internationale bescherming, waarvan de zitting pas plaatsvond in september 2019. Dergelijke houding zet de ernst van jullie vrees op de helling. Hoe dan ook zijn er geen redenen zijn om aan te nemen dat u zich bij eventuele problemen met iemand van de familie Gj. (...) bij een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen wenden tot de Albanese autoriteiten.

Hieraan kan worden toegevoegd dat uit de inmiddels geüpdatete informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops"(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law(die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de

Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen weerleggen. De geboorteaktes van uw zonen staven enkel hun geboortedatum en –plaats, wat niet relevant is voor de beoordeling van uw verzoek. Het vonnis, het verzoekschrift van uw advocaat en de verhoorverslagen van u en uw partner aangaande de incidenten op 31 mei 2019, staven dat jullie op die dag aangevallen werden door J. Gj. (...) en A. P. (...). Deze feiten worden an sich niet betwist. Uit de door u neergelegde documenten kan evenwel niet afgeleid worden dat u zich voor eventuele problemen met deze personen bij een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen beroepen op de Albanese beschermingsmodaliteiten. Evenmin vormen deze documenten een bewijs dat er een connectie zou zijn met de rechtszaak van uw schoonbroers. Zowel u als Ir. (...) verwijzen hier evenwel naar tijdens jullie politieverhoor, doch dit zijn louter jullie eigen verklaringen die bezwaarlijk als objectief bewijsmateriaal beschouwd kunnen worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Verzoekende partij gaat in haar verzoekschrift in op de verschillende motieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Zij steunt zich derhalve tevens op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2021 waarbij haar volgend verzoek overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet niet-ontvankelijk wordt verklaard omdat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekende partij zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekende partij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 15 februari 2016 door verwerende partij op 4 oktober 2016 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen. Er werd geoordeeld dat (i) verschillende merkwaardigheden en tegenstrijdigheden in haar opeenvolgende verklaringen vraagtekens plaatsen bij de geloofwaardigheid van haar asielrelaas, en (ii)

zij hoe dan ook niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij voor de door haar voorgehouden problemen geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de Albanese autoriteiten. Het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 180 834 van 17 januari 2017, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

Betreffende het tweede verzoek van verzoekende partij van 21 maart 2017 werd door verwerende partij op 31 januari 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag genomen omdat geen nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 18 juli 2018 verworpen bij arrest nr. 206 924. Er werd geen cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State.

Het derde verzoek van verzoekende partij werd door verwerende partij op 10 mei 2019 niet-ontvankelijk verklaard omdat evenmin nieuwe elementen werden aangebracht die zouden kunnen leiden tot de toekenning van een beschermingsstatuut. Meer in het bijzonder werd opgemerkt dat geen nieuwe elementen werden bijgebracht in verband met de vrees van de partner van verzoekende partij om geliquideerd te worden door de Albanese autoriteiten naar aanleiding van de moord op zijn broer Il. en de gerechtelijke vervolging van zijn broers Iz. en Is., of in verband met de vrees van verzoekende partij en haar partner voor de familie en ex-schoonfamilie van verzoekende partij. Aangaande de bedreigingen die zij ontvingen van E. Gj. werd geoordeeld dat er geen indicaties waren om aan te nemen dat deze in opdracht van Sali Berisha of de Albanese autoriteiten zou handelen. Daarenboven werd geconcludeerd dat verzoekende partij en haar partner zich hoe dan ook bij eventuele problemen bij terugkeer dienden te wenden tot de Albanese beschermingsmodaliteiten. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 230 120 van 12 december 2019, waartegen geen cassatieberoep werd aangetekend bij de Raad van State.

De Raad bemerkt dat eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht heeft uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoekende partij kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen eerdere beslissingen die reeds in beroep werden bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorige verzoeken.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. Immers wordt op uitgebreide wijze gemotiveerd dat (i) ofschoon verzoekende partij zelf beweerde dat de aanval op haar en haar partner door J. Gj. en A. P. op 31 mei 2019 gelieerd is aan de moordzaak waar haar schoonbroers Is. en Iz. in Albanië verwickeld zijn, er nog steeds geen concrete objectieve elementen zijn die deze stelling onderschrijven, (ii) het bovendien de wenkbrouwen doet fronsen dat indien Ir. werkelijk opnieuw bedreigingen kreeg van A. P. sinds zijn vrijlating hij met deze bedreigingen niet naar de Belgische politie ging en dat Ir. zelf geen volgend verzoek om internationale bescherming indiende, doch verkoos om onder te duiken, (iii) het evenzeer merkwaardig is dat zij noch hun advocaat de nieuwe feiten die zich voordeden op 31 mei 2019 op geen enkel moment kenbaar maakten tijdens hun beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van hun derde verzoek om internationale bescherming, waarvan de zitting pas plaatsvond in september 2019, en (iv) er hoe dan ook geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoekende partij zich bij eventuele problemen met iemand van de familie Gj. bij een terugkeer naar Albanië niet zou kunnen wenden tot de Albanese autoriteiten.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die voormelde motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij in haar verzoekschrift niet verder komt dan een loutere algemene verwijzing naar de corruptie en straffeloosheid in Albanië. De Raad wijst er evenwel op dat het louter aanhalen van de algemene situatie in Albanië niet volstaat om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat zij aldaar een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, of dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zulks dient *in concreto* te worden aangetoond, en verzoekende partij blijft desbetreffend in gebreke. Bovendien wordt ook in de bestreden beslissing erkend dat hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, doch wordt door verwerende partij op basis van de informatie die blijkt uit van de “COI Focus” betreffende “Albanië. Algemene Situatie” van 15 juni 2020 terecht besloten dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Door verwerende partij worden in dit verband immers volgende pertinente vaststellingen gedaan: *“Hieraan kan worden toegevoegd dat uit de inmiddels geüpdatete informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf op <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.*

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera’s in patrouillevoertuigen en van bodycamera’s bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de

gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefeiten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

De door verzoekende partij bijgebrachte informatie werpt hierop geenszins een ander licht en volstaat allerminst om *in concreto* aan te tonen dat verzoekende partij voor haar problemen niet kan rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT